

Sluiten maakt ruimte!

Het Nederlands drugsbeleid is momenteel een hot item. Een evaluatie van dit beleid moet aantonen wat de effecten ervan zijn. Dat de effecten niet altijd positief zijn, mag duidelijk zijn. Ook binnen de wereld van de ruimtelijke ordening is dit zichtbaar. Voornamelijk grensgemeenten worden dagelijks geconfronteerd met de negatieve gevolgen van het drugsbeleid. Naast het ontstaan van deze gevolgen, geeft dit artikel ook oplossingen voor het tegengaan van deze gevolgen.

Regelmatig constateert de politie in (grens)gemeenten dat vanuit voor publiek toegankelijke lokalen, zoals horeca-inrichtingen en winkels drugs-handel plaatsvindt. Het feit dat dergelijke panden zich vaak in elkaars nabijheid bevinden, versterkt niet alleen de handel maar maakt de overlast voor de omgeving ook groter. Naast het strafrechtelijk vervolgen van de betrokkenen bestaat er ook een bestuursrechtelijke weg om een einde te maken aan deze illegale handel en verdere verpaupering te voorkomen.

Sluiting drugspanden

Op grond van artikel 13b van de Opiumwet is een burgemeester namelijk bevoegd tot toepassing van

bestuursdwang indien in woningen of lokalen dan wel op of bij woningen of zodanige lokalen behorende erven een middel als bedoeld in lijst I of II wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is. Simpel gezegd, betekent dit dat een burgemeester een zaak kan sluiten indien blijkt dat in een dergelijk pand drugshandel plaatsvindt dan wel dat een handelsvoorraad drugs voorhanden is. De verwijzing naar lijst I en II heeft betrekking op het verschil in hard- en softdrugs.

De toepassing van artikel 13b heeft grote gevolgen voor de exploitant c.q. eigenaar van een dergelijk pand. Een burgemeester zal en mag dan ook niet zomaar gebruik maken van een dergelijke vorm van bestuursdwang. Op grond van artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht dient onder andere een besluit tot bestuursdwang te berusten op een deugdelijk motivering. Dit betekent dat de burgemeester eerst de nodige feiten moet verzamelen om tot een goed gemotiveerd besluit te kunnen komen. Uit processen-verbaal moet blijken dat daadwerkelijk sprake is geweest van drugshandel. Is hiervan sprake en houdt het bestuursdwangbesluit stand bij de rechter kan de burgemeester het pand daadwerkelijk sluiten.

Positief effect sluiting

Hoe lang de burgemeester het pand mag sluiten, moet blijken uit het beleid dat de gemeente hanteert. Een eerste sluiting betreft vaak een periode van een half jaar tot een jaar. Indien een pand opnieuw in de fout gaat, volgt sluiting voor een langere periode, bijvoorbeeld vijf jaar of zelfs sluiting voor onbepaalde tijd. Het positieve effect is dat een lange sluiting leidt tot een definitief einde van de handel vanuit het pand. Ondanks het bijkomende ongewenste effect dat een dichtgetimmerd pand geen verfraaiing vormt voor de omgeving zal een eigenaar ook inzien dat een gesloten pand niets oplevert. Hij is dan ook eerder bereid zijn pand te verkopen, aan bijvoorbeeld de gemeente. Door het actief (maar ook zorgvuldig) toepassen van artikel 13b van de Opiumwet kan een burgemeester een grote rol spelen bij het voorkomen van verpaupering van buurten. Met het sluiten van panden wordt ruimte gemaakt voor herontwikkeling.

Rogier Noorhoff
Zelfstandig juridisch adviseur
E: rnoorhoff@rnfadvies.nl

